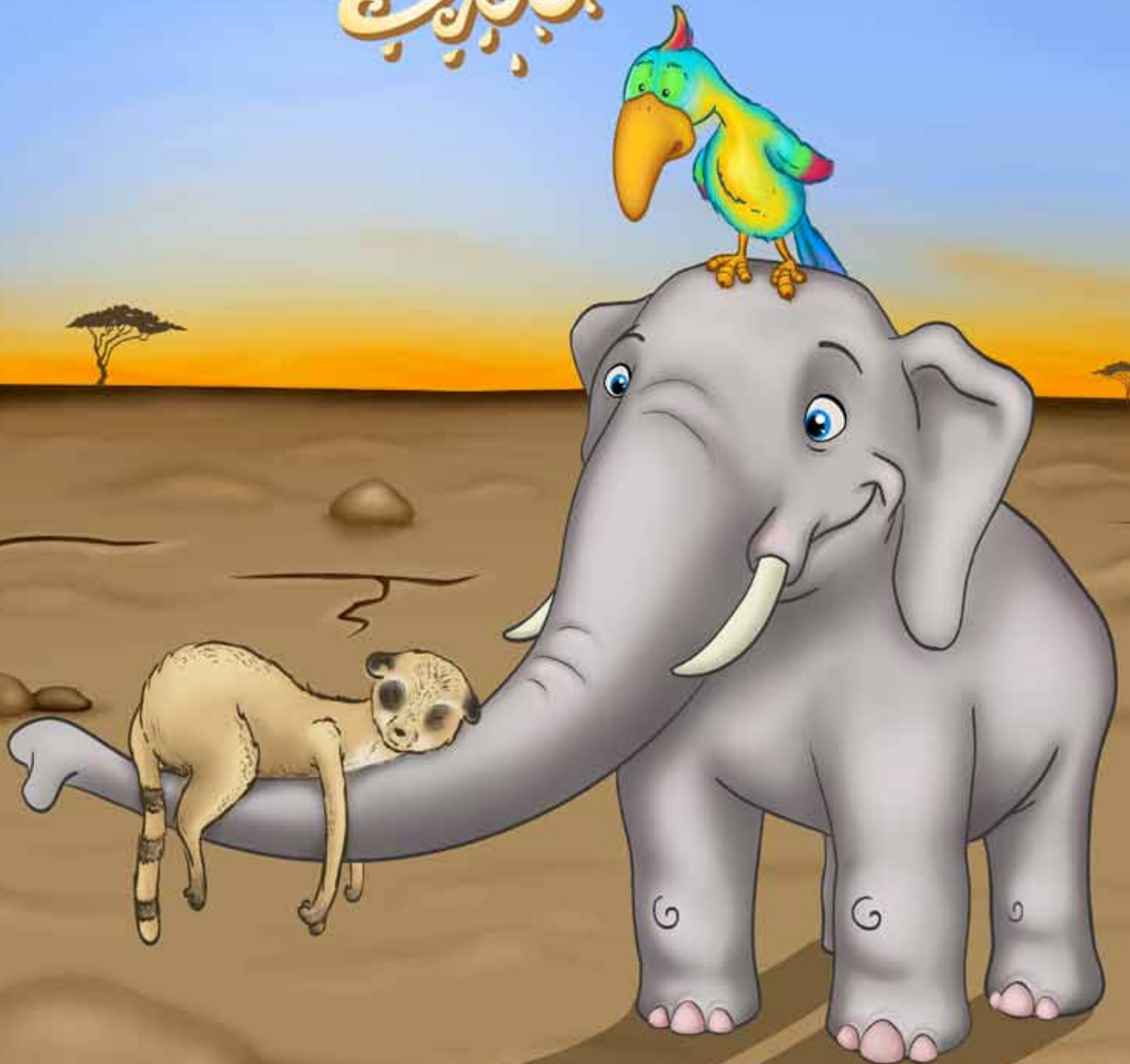

Приложение
Лятна козирка

бр.20
2013г

КНИЖКА ИЗВРЗЕ

Здравейте, деца!

„Изворче“ ще ви запознава с чудния свят около вас.

Ще ви изпрати малката Капчица да ви води по пътя. Пишете на Капчица за всичко, което искате да ѝ кажете, изпрацайте вашите приказки, стихове, снимки и рисунки на адрес:

Мария Иванова Атанасова, E-mail: izvorce@abv.bg
за сп. „Изворче“, гр. Пловдив 4003 Facebook: „Детско списание Изворче“
ул. „Белград“ № 8 ап.5

Съдържание:

Познай кой е авторът
За животните с любов
Литературни ребуси
Моята България
Да запазим Земята чиста
Забавна страница
Новини и конкурси

Приложение - Картонена козирка

стр. 3
стр. 4-7
стр. 8-9
стр. 10-11
стр. 12-13
стр. 14
стр. 15

Редакционна колегия:

Мария Атанасова, Татяна Йорданова, Тина Хамзе, Живко Стоилов
С участието на: всички, които ни изпратиха рисунки и всички участници в конкурсите

Дизайн на корицата и приложението: Десислава Димчева

Компютърен дизайн: Живко Стоилов, Христофор Балабанов, Мирена Васева

© Издателство „Бяло Братство“

© Списание „Изворче“

ISSN 1313-5066

Познай кой е авторът

Познай от автор кой е
откъдет в този брой!

ВЕЛИКДЕН

Чук-чук, яйчице
има ли си сърчице?
Знае ли какво е то
нови дрехи и палто?
Вижда ли ме то цял ден
как си ходя пременен?

Чук-чук яйчице,
ако имаш сърчице,
да му кажеш, нека знай,
днеска цял ден си играй,
а тез шарени яйца
са за всичките деца.

Чук-чук, яйчице,
със сварено сърчице,
чуло ли си блага вест:
Бог Исус възкръсна днес!

Рис. Сандра Гецова, 10 г.

ЕКСКУРЗИЯ

Дайте ми чорапи,
дайте ми обувца -
колко е добричка
мама, че ме пуца!
Палтото на рамо,
хляба във торбичка -
оле, тази мама
колко е добричка!

Шаро, ти се връщай,
дириш си белята,
само хора ходят
горе в планината!
Оле, закъснявам,
тръгнаха са всички!
Сбогом, татко, мамо,
много сте добрички!

Рис. Кристина Коларова, 9 г.

Ако знаете кой е авторът на тези
стихове, изпратете ни отговор на
имейла на Изворче: izvorce@abv.bg

ЗА ЖИВОТНИТЕ С ЛЮБОВ

(есе от Лиа Лазариди.)

От кого се обитава планетата Земя? - от нас, хората и от животните, нашите верни приятели. Следователно всички заедно трябва да живеем в мир и разбирателство, за да не нарушаваме хармонията в природата. Това означава да не се отнасяме грубо както със себеподобните си, така и с природата - да не убиваме и нараняваме животните, а преди да извършим някакво действие, свързано с флората (например отсичане на дървета, унищожаване на тревна или гориста площ), да помислим за последствията и за нейните обитатели - животни, птици, насекоми...

Но за съжаление причинителят на бедите, които сполетяват другите обитатели на живата природа, е човекът. Той несъзнателно, а много често и съзнателно, разрушава граденото през хилядолетия, или така нареченото равновесие в природата.

Обаче нарушавайки баланса между живата и неживата природа, той сам пати от собствените си грешките.

Освен него, страдат и животните. Със сигурност те не са доволни, но не могат да го изразят, и с това да променят съдбата си. Не си мислете, че им е приятно да живеят в опустели или изгорели местности, където във всеки един момент може да се появи ловецът да сложи край на живота им.

Затова трябва да обичаме животните, да се грижим за тях, което изисква труд, опазване на природата и малко търпение. Че с какво ние, хората, сме по-различни от тях? Всички сме живи същества и имаме нужда освен от обич и грижи, и от чист въздух, вода, светлина, храна – все природни дадености. Само че някои хора не осъзнават и не смятат да осъзнаят това.

Сред приятелите си забелязвам обич към домашните любимци, нежност и грижи за тях. Това, разбира се, ме радва, но бих

искала повече хора да имат такива добри намерения и не само към своите животни, а и към дивите, на които природата е майка. Смятам, че свят, който се управлява от любов, е истински, чист, свещен, но също толкова далечен и мечтан.

Напоследък в моя квартал виждам бездомни котки и кучета, които предизвикват тъга у мен. Става ми мъчно,

че те нямат храна, подслон и стопанин, а аз си живея живота. Затова, когато ги видя, им давам храна. Те живеят така заради липса на обич от страна на хората. Те наистина имат нужда от любов и грижи, те го заслужават.

Ето какъв е моят съвет: Отнасяйте се с любов не само към ближните си, но и към животните.

Представяме ви рисунки от Гая Мулхол, от САЩ и стихотворение, вдъхновено от рисунките, написано от Роза Мулхол и Гая.

ЖИВОТНИТЕ В ДЖУНГЛАТА

Роза и Гая Атанасови Мулхол

В джунглата диви животни живеят, играят, танцуват и се смеят.

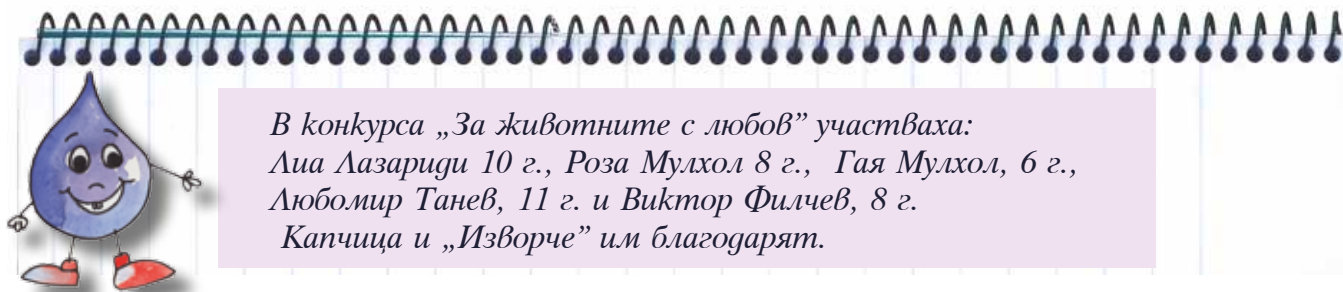
Смелият лъв винаги иска да е пръв. Малкото слонче все е гладно за бонбонче.

Маймунката държи в ръце картичка с форма на сърце.

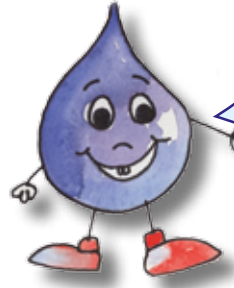
Малкият хипопотам е плувец голям. Зебрата напета показва своите райета.

Костенурката на гърба си носи своята къща, за това в дома си лесно се завръща. Жирафът има дълъг врат и хрупа клони щом го налегне глад.

Всички животни обичат играта и да се плискат заедно във водата!

В конкурса „За животните с любов“ участваха:
Лиа Лазариди 10 г., Роза Мулхол 8 г., Гая Мулхол, 6 г.,
Любомир Танев, 11 г. и Виктор Филчев, 8 г.
Капчица и „Изворче“ им благодарят.

Представяме ви разказите, които са ни изпратили Любомир Танев, на 11 г. от Пловдив и Виктор Филчев, 8 г. от Пловдив.

ЕДИН ДЕН СРЕД ПРИРОДАТА

(Любомир Танев)

Беше пролетна слънчева сутрин. Аз и моето семейство закусвахме. Бях във ваканцията и нямах домашни. Тате и мама предложиха да отидем в планината на пикник. Аз не исках да ходя, защото си мислех, че няма какво да правя и ще ми е много скучно. Но мама и тате ме убедиха да отида с тях.

Пригответе храната за пикника и тръгнахме. Пътувахме един час и на мен започна да ми омръзва, но ето, че нещо ме впечатли. Пред нас се появиха огромни планини, чиито върхове бяха покрити с блестящ бял сняг. Тази картина беше прекрасна!

Пристигнахме и потърсихме мястото, където да седнем. Намерихме една хубава, зелена поляна и се разположихме. Извадихме храната от кошниците, защото бяхме гладни и уморени от пътуването. Аз набързо се наядох и започнах да търся дърво, на което са се кача. Видях едно голямо дърво и веднага се покатерих на него. Бях вече близо до върха, когато ударих главата си в нещо. Погледнах, за да видя какво е и се уплаших. Там имаше гнездо с оси. Веднага започнах да се спускам надолу и слязох бързо-бързо.

Осите ме подгониха. Бързо събрахме багажа и затичахме към колата, за да не ни ухапят. Аз си мислех, че съм се спасил, но бях сгрешил. Тръгнахме веднага към къщи. Пикникът ни беше провален.

Цяла седмица не ходих на училище, защото бях целия в подутини.

Взех си голяма поука - от сега нататък първо ще оглеждам дървото и след това ще се катеря по него, за да не плаща осите и да не ме жилият.

ХАМСТЕРИТЕ НА ВИКИ

(Виктор Филчев)

Навън беше мрачно и тихо. Аз и татко отидохме в Зоо магазина. Той ми взе сладки, малки, женски хамстерчета. Взехме им „хамстерско“ колело, поилка, трици, храна и клетка. Ние се прибрахме. Показах на хамстерите новия им дом. Кръстих ги Ренисме и Бела. Те бяха изплашени от бурята и гръмотевиците навън и веднага се скриха под триците. След малко заспаха дълбок сън.

На другият ден беше много слънчево. Аз им дадох вкусна храна и водичка, но те още спяха. След минута и двете се събудиха и веднага започнаха да ядат. После си пийнаха водичка. Надявам се, че в новия им дом ще им хареса.

След седмица те вече не се страхуваха от никого в семейството. Обаче много ги храних и станаха малко дебелички. Аз пак си ги обичам. Интересното е, че когато ходим на училище или на работа, те постоянно спят. А когато спим, те се забавляват или карат „хамстерското“ колело.

Любимците на Вики

Задачите реши,
на мама подсажи!

ЛИТЕРАТУРНИ РЕБУСИ

1. Открийте между буквите по хоризонтал и вертикал имената на 9 животни. Една буква може да участва в две имена – по хоризонтала и по вертикала.

И	Ш	Г	Т	А	Й	О	Н	В	М
П	У	Ж	И	Р	А	Ф	Ч	О	Р
Л	К	О	Н	Д	Ю	В	Р	Й	З
Б	Е	О	Т	Н	Т	И	Г	Ъ	Р
С	Г	Ж	З	Е	Б	Р	А	С	У
Ъ	О	С	М	Е	З	Д	З	Л	В
Р	С	К	И	У	Н	Ч	Е	О	М
Н	Е	О	Я	Ш	Ж	И	Л	Н	Ц
А	У	Л	Ъ	В	Х	С	А	К	Н

2. Свържете текста от срички, като започнете от най-малкото число под кръгчето и вървите към по-голямото и ще прочетете българска поговорка.

81 КО 68 КА 77 РЪ 62 КО

65 ТО 61 МАЛ 84 ЛА 75 ОБ

70 МЪ 79 ЩА 90 ТА 72 ЧЕ

3. Изберете кой символ подхожда най-много на съответната поговорка:

Да би мирно седяло, не би чудо видяло.
 Каквото посееш, толкова ще пожънеш.
 Който пее, зло не мисли.
 Мокър от дъжд се не бои.
 Сговорна дружина планина повдига.
 Юнак без рана не ходи.

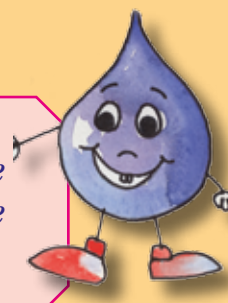

4. Игрословица

1. Псевдонимът на известен български писател за деца, чиято втора част означава свежо зелено цвете и подправка. (авторът на стихотворението „Родна стряха“)
 2. Името на известен герой от повест за деца от руски автор (адаптация на друга известна книга за деца от Карло Колоди), който не е човек, но прилича на човек.
 3. Името на известна героиня от приказка на Братя Грим, в която участват още и други седем героя.
 4. Фамилията на автора на разказа „Една българка“.
 5. Авторката на детската песен „Зайченцето бяло“.
 6. Авторът на „Приключенията на Лукчо“.
- Ако попълните литературната игрословица правилно, ще получите гума вертикално от горе надолу, която означава учебно помагало. Първата сричка на тази гума означава още и вековно широколистно дърво.

- 1.....
- 2
- 3.....
- 4
- 5.....
- 6.....

Пожелаваме ви успех! Изпратете на Капчица своите отговори на задачите на имейл izvorce@abv.bg и ще получите награда!

ИНТЕРЕСНИ КАМЕННИ МОСТОВЕ В БЪЛГАРИЯ

Замисляли ли сте се, когато минавате по мост, за това, че мостът е връзката между два бряга, създадена от някой за удобство на останалите хора. Има много стари каменни мостове в България, които са били истински строителни постижения за времето си. Представяме ви някои от тях.

Мостът над река Янтра, до град Бяла (област Русе)

Турският управител Мидхат паша възлага на майстор Колю Фичето да построи голям мост, който да се използва за връзка между градовете. Строителството на моста е започнало през 1865 г. и завършило след две години. Мостът е дълъг 276 м, широк 9 м и има 14 свода, украсени с релефни изображения на животни. Направен от издялан камък. След наводнение през 1897 г. осем свода от моста са унищожени. По-късно мостът е реконструиран, но първоначалният облик е променен. Запазен е като паметник на строителното изкуство.

Покритият мост на Колю Фичето в Ловеч

През 1874-1876 г. Колю Фичето построява прочутия покрит мост в Ловеч. Дължината му е 84 м, височина 7 м, ширината 10 м, има 6 отвора. По идея на ловчанските занаятчии е изграден като покрит мост. Във вътрешността, от двете страни са устройени малки дюкянчета (магазинчета). Мостът се осветявал от газови фенери. Този мост е бил единственият по рода си на Балканския полуостров. През 1925 г. мостът изгаря почти до основи. На негово място е изграден нов покрит мост, който е много близо до варианта на моста на Колю Фичето.

ЗНАЕТЕ ЛИ, ЧЕ

Уста Колю Фичето, което означава майстор Колю Фичето, е роден в град Дряново през 1800 г. Останал сирак (без баща) на 3 год., едва 10-годишен започва да учи занаят при тревненските майстори дюлгери (строители). На 36 год. е общопризнат за майстор от всички. Предполага се, че Колю Фичето е учил и в чужбина. Той е бил майстор, чиито произведения – мостове, църкви, къщи са останали и до днес ненадминати.

Кагин или Невестин мост

Легенда разказва, че мостът бил построен от трима братя, които дълго го градили, но все не успявали да завършат основния свод, защото той всеки път се разрушавал. За такива случаи поверието казва, че мостът иска жертва - да се вгради човешка сянка в камъните. Тримата майстори се наговорили да вграят невестата на един от тях – тази, която първа дойде на следващия ден на строежа. Двамата по-големи братя предупредили тайно жените си, а най-малкият спазил гадената дума. Неговата невеста била вградена, за да скрепи моста. От там дошло и названието Невестин мост.

Намира се над река Струма, в село Невестино, област Кюстендил. Мостът е уникален с формата си. Той е построен с дялани камъни, като всеки е обработван за мястото, на което трябва да легне.

Дяволския мост на река Арда край Ардино

Легендата гласи, че един млад майстор е изградил моста, напътстван от Дяволът, който му казал тайната на устойчивия градеж, но му поставил условие - да изобрази лика му, като изображението да бъде едновременно видимо и невидимо. Даденият срок бил 40 дни. Зидарят изпълнил всички условия в срок, но скоро след това умрял и тайната на строежа му останала неразкрита. Факт е обаче, че Дяволският мост стои вече 400-500 години.

Мостът на Мустафа паша над река Марица при Свиленград

Той също е от камък, съставен е от 20 свода с най-голям отвор 18 м. Мостът има ширина 6 м и обща дължина 300 м. Построен е през 1529 година по проект на известен османски архитект и е част от голям комплекс, финансиран от султанския везир.

Строежът са градили български майстори и няколко хиляди души работници. Хоросанът бил правен с яйца, събирани от населението на цяла Тракия.

Пашата похарчил много пари – четиристотин кесии жълтици и мостът станал един от най-хубавите и здрави мостове в цяла Европа.

По-късно около комплекса възниква град Мустафа паша, днес Свиленград. Мостът стои и до днес.

ДА ЗАПАЗИМ ЗЕМЯТА ЧИСТА!

Замисляли ли сте се

Къде отива боклукът, който хората изхвърлят

Огледайте се около Вас – там, където живеете или учите, когато пътувате. Харесва ли Ви чистотата на местата, на природата?

Помагате ли вие за чистотата?

Голяма част от отпадъците могат да се рециклират (преработват), за да се произведе от тях някакъв друг продукт. По този начин се запазва Земята чиста, правят се икономии на материали и енергия.

Преработването на отпадъците се извършва, след като те бъдат сортирани по видове и почистени. Затова е много важно хората да събират отпадъците отделно: хартия, пластмаса, метал, стъкло и хранителни отпадъци.

стъкло

хартия

пластмаса

Знаете ли как се рециклират отпадъците?

Стъклото - Стъклените бутилки и буркани се натрошават и получените трошки се смесват с пясък. Тази смес се разтопява в пещ и се излива в различни форми, които бавно се изстудяват. Така се получават нови бутилки, буркани и други стъклени съдове.

Хартия - Хартията се сортира по вид, наксва се във вана докато стане на каша. Кашата се разпределя върху движеща се лента, където се нагрява, а водата се изсмуква с помпи. После получената хартия се изсушава с горещи валащи, а други валащи я изглаждат. От рециклираната хартия се произвеждат различни неща.

Пластмаса - След като се отдели по вид, пластмасата се нарязва на дребно и се смела. После се мие, суши и от нея се получава новия материал, от който пък могат да се правят нови пластмасови продукти.

Какво можем да направим лесно?

- Да помагаме на близките и приятелите ни да събират разделно отпадъците. Ако живеем в къща, да помогнем за направата на място за компост (там, където се събират хранителните отпадъци).
- Да използваме по-малко найлонови торбички.
- Когато купуваме по-големи опаковки спестяваме отпадък.
- Да даваме старите си играчки и дрехи на места, където някой ще ги използва, вместо да ги изхвърляме на боклука.
- Да събираме изпражненията на кучетата, когато ги разхождаме.
- Да предаваме стари батерии на местата, където събират такива.
- Можем да направим още много неща, за които сами ще се сетим, когато мислим с любов за това, което вършим!

Знаете ли, че?

- 40% от отпадъците на Земята са хартия.
- За да се произведе един тон хартия, е нужна дървесината на 24 дръвчета

- Пластмасовата бутилка се разпада в природата за 400 години.
- Спестената енергия от рециклирането на 2 пластмасови бутилки ще захранят омпютър за 1 час.
- От 2 стари стъклени бутилки се прави една нова.

Имаш ли ботки, имаш ли топки?

Оцвети красиво белите картини!

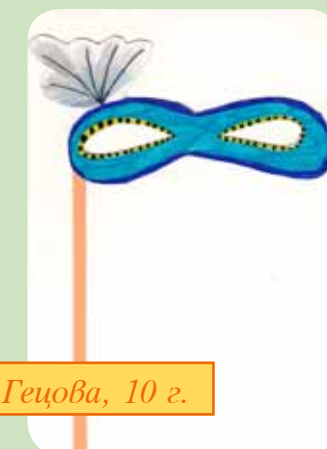
КОНКУРСИТЕ НА КАПЧИЦА

Капчица и сп. „Изворче“ обявяват резултатите от конкурса за направа на маска, тип домино.

Получихме 4 маски от: Ярослав Ангелов, Светлин Караиванов, Сандра Гецова, Виктор Филчев. Благодарим на всички участници. Те ще получат награда за старанието и участието си!

Капчица ви представя снимки на маските:

Сандра Гецова, 10 г.

Ярослав Ангелов, 8 г.

Светлин Караиванов, 6 г.

Виктор Филчев, 8 г.

НОВИНИ

Каним всички, които желаят и могат да присъстват на **01.06.2013 г.**, събота на тържеството на списанието: „Да се опознаем и веселим!“.

Място на срещата: гр. Пловдив, градинката до Джамията, посока Стария град, **10,00 часа**.

Програма – разглеждане на интересни места в Стария град от 10,00 часа, творческа работилница с ателие „Севткolorит“ в галерията на Златю Бояджиев от **11,00 часа**, весела част – пак там.

Носете си бои за рисуване, четки и весело настроение!
Деца, които не са от Пловдив и желаят да дойдат, да ни се обадят.

Светлин Караиванов, 6 г.

Любомир Танев, 11 г.

Мария Деведжиева, 6 г.

Виктор Филчев, 8 г.

Разпространява се
безплатно